

ՏԱՄԵՄՔԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան դիմում 10 բուրքը, կէս տարվանը 6 բուրք։
Առանձին համարները 5 կօպէկով։
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ։
Օտարաքաղաքացիք դիմում են ուղղակի
Տիֆլուս։ Պեճական «Մաան»

Խմբադրատունը բաց է առաւօտեամն 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն Ե

ԱՐԱԿԱՆ

2011.03.09b@bbj

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Արդուինից:
Նամակ Շամախուց: Ներքին լուրեր: — ԱՐՏԱՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Խտավայի սուզր: Արտաքին լու-
րեր: — ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵԲ: — ՀԵՌԱԳԻՒՆՆԵՐ: — ՊԱ-
ՏԱՄԻԱՆՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱ-
ՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Խամսայի Մէլիքութիւններ:

ԱԵՐՔԻՆ ՏԵՍԱԿԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱՐԴՈՒԵՒՆԻՑ

Մայիսի 26-ին
Այս տարի երկում է թէ մենք ամառվայ երես տեսնելու շատ ուշ արժանի կը լինենք: Ձմեռ իր բոլոր խստութիւնները գործադրելուց յետո գարնան էլ իր ազգեցութիւնը դեռ չէ զաղարե Համարեա թէ դեռ օր չէ եղել որ մի ծիծառու արև կարողանայինք վայելել: Ամեն օր անընդհա սաստիկ անձրևներ են զալիս: Մանաւանդ թէ Ա դուռինի բարձր զիբքի չնորհիւ, ամեն մի անձրև հետեւում է խորյու սաստիկ ցորտ: Քաղաքի գ գաթ և շրջակայ բլուրներն էլ նոր ձիւնով ծածկվում: Այս պատճառով և ծառերի պտղաբ բութիւնը շատ է աւելի մասցած լինելով, դ բանցից լաւ արդիւնք գտնուար է յուսալ: Սակա ինչ օր վերաբերում է զարնան ցաններին դրա մ սին կարելի է ասել, թէ այդ առատ անձրևնե չնորհիւ լաւ բերք է յուսացվում, եթէ ցորտը շարունակի:

Այս ցրտի և անձրենի միջոցում, բաղադրիս ո
բողջ հայ ազգաբնակութիւնը մի ուրիշ կարե
հարցով է զբաղված: Անցիալ տարի հայ և թու
քնակիչներ մի խնդիր ներկայացրին տեղուսոյ կ
ռավարութեան միջոցաւ բարձրագույն իշխան

թեան, որով խնդրում էին թէ տերութրւում բահածի բանակը Արդուխնում ևս մի պետական

ուստիմարան։ Այս ուսումնարանի շինութեան և այլ ծափքի համար խոստանում էին 3—5000 բուգի։ Այս խնդիրը ստորագրած էին նաև թուրքեր, սակայն յետոյ չուղենալով մասնակցել, հայերը յանձն առին միայն իրենց կողմից հողակայդ ծափքը։ Հիմայ, կառավարութեան կողմից այդ խնդիրը ընդունված լինելով, բաթումից ել յատկապէս երկրաշափ եկած է ուսումնարանի տեղի և դիրքի համար։ Ուստի թէ կաթովիկ և թէ լուսաւորչական հայեր այդ հարցով են պարապված։ Կաթօղիկաց ժողովատեղին մի մեծ ժողով գումարվելով, այսուել ընտրվեցաւ ինն անձերից բաղկացած յանձնաժողով, պ. Անդրէաս Փիլուսանի նախագահութեան ներքեւ, որ կաշխատի որոշել շինութեան տեղը, հաստքել հարկաւոր եզած գումարը, և հսկել շինութեան վրա։ Ծախսի 1/5 կը վճարեն լուսաւորչական հայք, համաձայն իրենց թւին։ Ուսումնարանը առ այժմ կը լինի երկասեան, պատճառ բերված լինելով թէ Արդուին դեռ իրին քաղաք չէ հաստատվել։ Սակայն յոյս կայ թէ դա անպատճառ կը հաստատի և մօտ ապագայում երեքի կը վերածվեն դասաները։ Այս պատճառաւ և չէնքը կը վիճի իրին երեքասեան։ Շնորհակալութեամբ ենք յիշում այսահեղ, որ Արդուինի գաւառապես պ. Մէկիսակ մնձ համա-

կառավարութեամբ և փոլիթով է վերաբերվում դէպի այդ

Սիր լր զողմբց։ Մայիսի 29-ին
Սիր ուրիշ անգամ թերեւս կը յայտնենք մեր
միտքը այդ պետական և մեր հոգեորական ու-
սումնարանի մասին։

Այս օրվայ փոշտով ստացված ձեր թերթերից
մէկի մէջ մեծ համակրութեամբ կարդացինք մի
մտածութիւն, որ էր իր հայրենիքից հեռացող հայ
գուտառացու համար մի փոխազրողական միջոց,
որով նորա աշխատած զրամագումարը անկորուստ
կարողանայ փոխազրովի ուր հարկն է։ Դա շատ
հարկաւոր է խեղճ հայ պամպիստի համար։ Մենք
միայն մեզ, հոս, շատ մօտ թրբաց սահմանի վրա

ամեն կողմեր: Այդ ժամանակներումն էր (1788) Ղարաբաղի հայերի մի մասը խմբվածվ ջան

որ Մէլիք-Աբովի հպատակներից (Գիւլիստանից) 500 ընտանիք, չը կարողանալով համբերել Խրամին-խանի բռնութեանը, թողեցին իրանց հայրենիքը և զաղթեցին Գանձակի գաւառը: Զաւատիսնը Նրանց ընակութեան տեղ տուեց Շամքօրի մէջ, որը իր իշխանութեան տակ էր գտնվում: Գարձեալ այդ ժամանակներումն էր, որ Մէլիք-Մէջլումի հպատակներից մօտ հազար ընտանիք թողեցին Զրաբերդը, նոյնակէս զաղթեցին Գանձակի ձափառում, իրանց վաղեմի մէլիքսմբը բանութեան ներքոյ, սկսեցին այստեղից արշաւանքներ գործել Խրամին-խանի վրա: Նրան երբեմն օգնում էին և Գանձակի գաւառի հայ միլիները Զաւատիսնի դրդելով: Այդ արշաւանք ները տևեցին մի քանի տարի: Արշաւանքները այնքան տիրապետական նպատակներով էին կտարիւմ, որքան ասպատակութեան և աւարութեան նպատակներով: Ամեն մի յարձակում վեցնում էր Կոտորածով, հրդեհով, աւելածով

զաւառը: Զաւատ-խանը որպաց բարգութասու առկ
տուեց Շահշաղինում:

Այդ գաղթականները, թէն անցան մի օտար
հողի վրա, բայց զարձեալ զանգում էն իրանց
մէլլիքների հավատակութեան ներքոյ: Զաւատ-խանը
չէր իշխում նրանց վրա: Մէլլիք-Մէջլումը տիրում
էր իր ժողովրդին, իսկ Մէլլիք-Արուլը տիրում էր
իր ժողովրդին: Դրանք բնակվում էին Գանձակի
գաւառում որպէս ժամանակաւոր հիւրեր:

Այժմ ի դէպ է յիշել, որ ինչպէս Վարաբաղում
կային հինգ հայկական մէլլիքութիւններ, այնպէս
էլ Գանձակի գաւառում կային չորս հայկական
մէլլիքութիւններ *), որոնց մասին մեր պատմու-
թեան մէջ ոչինչ չենք խօսացել:

զերիվարութեամբ: Վարաբաղի թուրքերը սկսեց
այդ ժամանակ հայի ձեռվ հագնվել, որ չը ճ
նաչին: Ամեն մի թուրք, որ հայերի ձեռքն
ընկնում, անխնայ կերպով սպանվում էր: Արշ
անքներին առաջնորդում էին Դալի-Մահրան
(Աւագ վարդապետ), թուրք-Արգումանը և շուշէ¹
զարդար Մէլլիքը: Նրանք այն աստիճան նե
մէջ զրին Խրանիմ-խանին, որ բոլորովին կտր
ցին Թարթար գետի անցքը և ոչ մի թուրք չ
համարձակվում դէպի Գանձակի կողմերը անց
նալ:

Խրանիմ-խանը հարկադրվեցաւ մի քանի ս
զամ դիմել Զաւատ-խանին, ինզիրուով նրա մը

անունով գիտերի, որպէս են՝ Հին-խնածակ, Նոր-խնածակ, Հին-Զէյվայ, Նոր-Զէյվայ և այլն։
*) 1) Բարսումի մէլիքները, որպէս եր Մէլիք-Ռոստոմը և այլն։ 2) Խաչակապի մէլիքները, որպէս եր Մէլիք-Մովսէսը և այլն։ 3) Ոսկանապատի մէլիքները, որպէս եր Մէլիք-Խոսրոսը և այլն։ 4) Գետաշէնի մէլիքները, որպէս եր Մէլիք-Եղբարի որդի Մէլիք-Մնացականը և այլն։ Այդ մէլիքները նոյնպէս ժառանգաբար իշխում էին իրանց Տողովարի գրադարանու մէջ այն հակառակում խաթերայի խորհրդականութիւնուն և առաջանական գործողութիւնները, և վերանց թշնամական գործողութիւնները, և վերանալով իրանց հայրենիքը, վայեկն իրանց գիտի իրաւունքները, տիրելով իրանց երկիրներայց մէլիքները չեն հաւատում խաթերայի խորհրդականութիւնուն և առաջանական ժամանակում էին, թէ իրանց հառաջանակում կը կայանայ այն ժամանակ միա երբ Շուշի բերզը կը քառարկում էին, և Խըրահիմ-Խառը գալով այդ որդից, կը հեռանդիի, և Խըրահիմ-Խառը գալով գալով այդ որդից, կը հեռանայ Ղարաբաղ, հիմնելով իր համար նոր բնակութիւն Տառի կառ, որպէս Ղարաբաղի մէլիքների և Շուշի

*) Այդ տեղափոխութիւններին պէտք է վերաբերի այն երեսոյթը, որ այսօր Ղարաբաղի զանազան վիճակներում համբիղպում ենք շատ մինչնոց

տեսական հաշուի կտրատելով և ոչնչացնելով,
վերին աստիճանի դժուարացրել են մեր կեանքի
ներկայ և ապագայ դրութիւնը: Սակայն մինչև
այսօրս մենք թուլսմորթներա, մեծ-մեծ խօսող-
ներս, ոչ մի տեղ, ոչ մի խմբագրի չենք բողոքել
մեր ցաւին դարձանելու ու մեր հիմաւորց վէր-
քերին սպեզանի դնելու:

Տեղոյս մեր հայ կամ զվարապէս թուղթ
զի զականներն են որ քաղաքից 30—40 վերտառ
չափ հեռարութիւնից բերում են անտառից քա-
ղաք ծախելու մեր կեանքի ամենակտրեոր պի-
տոցները,—փայտը, ածովսը, և այլն. ըստ նայելով
ձմեռվայ սարսափելի ցրտերին, իսկ տարվայ միւս
ժամանակներում,—յորպառատ անձրևներին և ա-
րեգակի կիբող ճառագայթներին, նորա գարձեալը
բաւականացնում են ու ճշդութեամբ լրացնում
են մեր պահանջները—մեր առօրեայ ապրուստի
ամենակարեոր պիտոցները։ Բայց արդեօք մնաք
էլ զդում ենք նրանց չարչարանքը—տաժանակիր
աշխատանքը. մենք էլ աշխատում ենք փոխա-
դարձաբար նրանց կեանքը բարւոքելու. ոչ. բնդ-
հակառակը, մենք ենունում ենք որ մերկանդամ
միամիտ զիւղականները ինչպէս են հարստանաբ-
վում, ինչպէս են ծեծվում օրիեղչիկներից և ես-
սավուններից։

Նորա երբ զալիս են քաղաք անտառապետի
դիւնանատունը (Էանգելարիա) տոմսակ գնելու, (ո՞ւ
իրաւունք է տալիս նոցա անտափյ փայտ կարա-
տել և ածուխ բերել) հանդիպում են օրիենչիկնե-
րից մէկին, որը գիտաթեամբ կանդ առած է լի-
նում դիւնանատամ դրան առջև։ Այս պարզնու-
մի տեսակ չար հայեացրով պատասխանում է
թէ անտառապետը տանը չէ, կամ հիւնանդ է...
գնացէք գործներիդ, յետոյ աւելացնում է թ-
գնացէք փայտ, ածուխներդ բերեք, մի և նոյն
զուտ վոր կը վճարէք հերթակալ օրիենչիկին դի-
տարանում։ *) Գիւղայիք էլ մտաքերելով իրան-

*) Քաղաքիս հարաւային, հիւսիսային և արևմտեան սահմաններում 2 վերստաչափ հեռաւ

կում էր զրպված առն բասրյաց; Վետք է առած, ու
Զաւատ-խանը նոյնպէս համակրում էր այն մըս
քին, որ Շուշի բերդը գատարկված և քանդվա-
լինի; Նրան անտանելի էր տեսնել իր հարևանու-
թեան վրա մի նորաբռուսիկ խանութիւն, ամբո-
ցած Շուշիի անմատչելի բարձրութեան վրա: Ն
անդապար կրկնում էր այդ խօսքը. Ընդովեալ և
նի Մէլիք-Շահնազարը, որ կեանք տուեց սառա-
օձին, իր Կուրծքի վրա ջերմացնելով նրան: Եթ-
եւ լինէր Շուշի բերդը, չեր լինի և ջուանից
ների խանութիւնը...>

Եւ իրաւ, այդ բերզը հիմնեց Մէլլիք-Շահնապէ
ըլ և տուեց Փանահ-խամին։ Նա Ղարաբա
կուքքի վրա մկնեց զարգացնել մի նենգուռ
։

Գամհաճ-խանը համեմատաբար տևելի լաւ է
նա փոքր ի շատէ պահպանել էր իր ցեղի պա-
ղութիւնը, նա աղաս էր մահմենդիկան մալեռա-
ղութիւնից և հայոց մէլիքների հետ վարվում
ոչ իրրե իշխող, այլ որպէս զաշնալից: Բայց Վ-
րահիմ-խանը հօր նման չէր: Մանկութիւնից կը

ված լինելով Պարսկաստանում, սովորել էր մահմեղական կրօնի բոլոր մոլեսանդրութիւններ Նա ոչ միայն հալածում էր քրիստոնէութիւն այլ բռնութեամբ ստիպում էր շատերին ընդու մահմեղականութիւն։ Մէլիքների տիրապետութիւն ժամանակներում Ղարաբաղում ոչ մի թուրք նակիչ չը կար; Եթէ այսօր համդիպում ենք Պարսկացում ամբողջ գիւղերի հայ-մահմեղական նակիչներով, եթէ տեսնում ենք հայոց զիւղեր թուրք ընտանիքներ, որոնք խոստավանիլում թէ իրանց նախնիքը հայեր են եղել, —այդ քը իրրահիմ-խանի ժամանակների պատղներն Խանի այդ վարմունքը սաստիկ վիրաւորում հայոց մէլիքների կրօնական զգացմունքը։ Նրա մի այլ հասր չին գտնում կրօնաստիպխութեան

ենք զգում: Մեր կարդացած մի շարք կենսագրութիւնների մէջ անզսպելի սուր է նշմարվում, կարծես թէ Խաղիսն կրում է ազգային ամենասարսափելի դժբաղդութիւն: Մեռաւ Գարիբադի, մեր ժողովրդի հայրը, մեր հայրը: Խնչպիսի ցաւ պատճառեց մեզ ամենատխուր լուրը: Սակայն գրում ենք և արտասվում ենք, “ գրում է յունիսի 3-ին Միլանի „Secolo“ լրագիրը իր առաջնորդող յօդուածի մէջ:

գային պատիւ և ազգային արժանաւորութիւն:

„Գարիբալդին, ասեց Կրիստի իտալակապատգամաւորների ժողովի յունիսի 3-ի նիստի ժամանակի, մարդ չէր, այլ գերենականակ, անմատչելի ոյժ“: Հեկեկանքները թույլ տալիք ունենալու համար առաջական է այս պատճենը: Այս պատճենը պատճենագիր է և առաջական է այս պատճենի համար: Այս պատճենը պատճենագիր է և առաջական է այս պատճենի համար:

„Գրում ենք և լաց ենք լինում,“ այդ խօսքերը համարձակ կարող են ասել Խոտալիայի հասարակական կարծիքը արտայայցող բոլոր լրագիրները: Եւ միթէ կարելի է լաց չը լինել այդպիսի մարդ կորցնելուց յետոյ: Խոտալացիներից ո՞վ չը գիտէ, թէ նրա հայրենիքը ինչո՞վ է պարտական գարիբալդիին: „Խոտալիայի վրա ազգային դժբաղութիւն է ծանրացել. մեռաւ Զուզէպէ Գարիբալդի,“ այս խօսքերով դիմեց իր ընկերներին Խոտալական պատգամաւորների ժողովի նախագահը, յունիսի 3-ին բանալով ժողովի նիստը: Խոտալական ժողովին ներկայացու-

ցիւները երկար ժամանակ լսում էին իրանց նախագահի ձառը, որ նկարագրում էր իտալական ամենամեծ քաղաքացու երեելի գործերը և Հայրենիքին մատուցած անձնազրուց ծառայութիւնները: Աջակողմեան և ծախսակողմեան կուսակցութիւնները միաձայն խոսառվանվեցին, որ Գարիբալդիին կողնեւով, Նրանք կորցրին իտալական ազգասիրութեան ամենաբարձր գաղափարը, ազատ և միացած Հայրենիքի ամենալուսաւոր ներկայացուցչին: Մէկը միւսից յետոյ մեռան կավուր, Մաձձինի, Վիկտօր—Էմմանուէլ: Վերջապէս վախճանվեցաւ և Գարիբալդի: Մի՞թէ սա ազգային գժբաղվութիւն չէ: Ո՞վ կը փոխարինէ խալիսյի Համար նրա աղատութեան և միութեան այդ ստեղծողներին: Ո՞վ կը փոխարինէ Հայրենիքի Համար նրա ազգային փառքի և մեծութեան այդ ներկայացուցիչներին: «Ինչի Համար ենք լաց լինում,» Հարցնում է ինքն իրան վերցիշեալ լազերը երեելի հերոսի մահուան երբորդ օրը և, ցոյց տալով Խոտը լիսյի կրած գժբաղվութեան ծանրութիւնը, ասում է Գարիբալդիի մասին:

Ընթերցողներին յայսանի է, թէ ինչպէս արտայայտեց իր վիշար սգաւոր Խտալիս Թերակղզու վրա ամեն տեղ, բոլոր քաղաքների մէջ վակվեցան բօրսաներ, խանութեան ների, թատրօններ, ուսումնարաններ և մինչ անգամ դատաստանատներ և վարչական հիմնարկութիւններ: Զանազան ընկերութիւններ սուր են պահում մի քանի ամիսներով: Ամեն աեղ ստորագրութիւններ բավեցան մեծ քաղաքացուն արձան կանգնելու համար և նույիրատւութիւնները հարեւ Հազարների են Համուռմ: Ազգայի պատգամութեանը մասնակից եղան բլոր կուսակցութիւնները, մինչեւ անգամ կղաքանակները: Փակված ուսումնարաններութեան կան և հոգևոր գլուխոցներին և ուսումնարանների: Կղերական լրագիրներն միւսների հետ Գարիբալդիի հայրենակրութեանը և աղջուածութիւնը լրացները և աղջուածութեանը յարգանք են յայնում: Ոչինչ չարգելեց ազգային սգի ընանութեանը, պատմական երեելի ժողովութիւնը մի անգամ էլ ապացուցեց, որ գիտէ յարգել յիշատակը իր առաջնորդների, որ նա արժանի է նրանց առաջնորդութիւնը:

„Նա մեր ամենքիս ամենալաւ մասն էր, թեամբ ձեռք բերած ազատութեան: Աշակեան արժանի է այն համայնութիւնը, որով խտալական պատգամ սորների ժողովը իր նախագահի առաջական ամենամաքուր և ամենաաղնիւ պատկերն էր:

Նա էպամփնօնդի չափ քաջ էր, Տիմո-
լենի չափ փառաւոր, Ցինցինատի նման
համեստ և հասարակ, Սպարտակի նման
հալածուածների պաշտպան, Վաշինգտոնի
նման անշահասէր ազգասէր, Մաձմինիի չափ
մարդասէր: Ոէտք է կարդալ մի քանի դա-
րերի պատմութիւնը, պէտք է հաւաքել
ամենաբարձր ընդունակութիւնները, որոնք
ցրված են մարդկութեան ամենաընտրեալ
զինուորների մեջ, որպէս զի մենք կարողա-
նանք ստանալ հերոսութեան և ազնւութեան
այնպիսի տիպ, ինչպիսին էր Գարիբաւդին:
Ահա այդպիսի մարդ ծնեց ժամանակակից
խոսքունք, «18

Այսպէս են նայում իրանց մեռած ազ-
գային հերոսի վրա իտալացիները, որոնց
նա անդադար հրաւիրում էր կուել ազա-
տութեան համար, նրանց օրինակ ցոյց տա-
լով անսասան հաստատամտութեան, ապա
ցուցանելով, թէ ինքը հաստատ հաւատում
է իտալիայի բազին, արհամարհելով վոան-
չը, մի բուռն մարդկերանցով պատերազմե-
լով հաղարառ թշնամիների դէմ և ցոյց
տարով ճշնշած ժողովրդին, որ կայ ազ-

Հոգութիւնը: Դա ամենից առաջ ապացուցանում է, որ խալիքան ներկայացնում է մի հոգով ապրող, մեծ և ազնիւ ազգութիւն, որ զգում է իր արժանաւորութիւնը, որ գործում է միաձայն, երբ Հարցը վերաբերում է այն գործերին, որոնք թանգ են Հայրենիքի Համար, որոնք կազմում են նրա փառքը, պատիւը և մեծութիւնը: Դա ապացուցանում է, որ Գարիբալդիի նման հերոսները, որոնք վճռում են իրանց ժողովրդի բազրությունը, այդ ժողովրդի ծնունդը և ապահովութիւնը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ ԳԴՅԱՀԱ ՀԱ
— Շվեյցարական դաշնակցութեան օրէնսդրա-
կան ժողովը, յանիսի 6-ին Մօրէլի առաջարկու-
թեամբ 63 ձայների մեծամատութեամբ 20-ի
դէմ, հետեւեալ վճիռը կայացրեց. «Օրէնսդրական
ժողովը, չվեցարական ժողովով անունով, յայտ-
նում է իր յարգանքը Գարդիրապէի յիշատակին և
ցաւակցում է այն տրամութեանը, որ պատճառեց
այդ մեծ պատասէրի մահը Խատլային»:

— Հոսմից լրագիրներին հաղորդում են յունիսի 6-ից, որ մարտիներ այրելու Միլանի ընկերութեան քարտուղարը, ովկտօր Պինի, նախորդաց օրը կապրէրա կղզին գնաց Գարիբալդիի դիմու այրելու պատրաստութիւնը տեսնելու համար, Գորինիի սիստեմայով։ Թաղման հանդիսին թագաւորի ներկայացուցիչները կը մինեն՝ Զէնօվայի դուքսը, զիներալ Կարավի, գնապետ Մորէցը և հանդիսապետներ Տօլօմէյ և Դէլլա-Մտուֆա։

— Մաղրալէնայից հեռագործմ են յունիսի 7-ից «Հավասի ընկերութեանը» հետեւելլ։ «Գարիբալդիի ցանկութեամբ, նրա դիմու հոտաւէտ ժամանակը աւելու է առնել։ Թասմանը համախոս նշանակ-

«ՄՇԱԿԻ. ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ»
Միջազգային ընկերութենից
Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 7 յունիսի. „Գօլօսъ”

ԱՐԴՅՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Զէմբօի նոր հայրենիքը: Անգլիական մի
լրապիթ թղթակից, նորելումս այցելելով կենդա-
նիները մարգելու բարնաւմի ռաւանմարանը, գրում
է. «Երեք ահազին շինութիւնների մէջ կօննէկ-
տիկաւում, բարնաւմ հաւաքել է շատ հետաքր-
քիր կնողանիներ, սրոնք մարգվում են Ամերիկա
ճանապարհորդելու համար: 100 ֆուտ լայնութիւն
և նոյնքան էլ երկարութիւն ունեցող մէջ սենեա-
կի մէջ 20 փոքր են գանվում. դրանք ամենքն էլ
զանազանվում են միմեանցից»: Մէկ փղապահ
այդ առիթով ասում էր թղթակցին. «Առասա-
րակ կարծում են, որ փիղը երբէք չէ մոռանում
ու անունը ու անունը չէ եւ խոսնածաւ են:

վիրաւորանքը. դա ուղիղ չէ; ես կասկածում եմ, որ Կրանք մի որ և է բան չըստ կամ հինգ շաբաթից աւելի յիշեն, բայց շատ հետաքրքիր է, որ

«ՄԵԶԱԿԻ» ՊԱՏՍՈՒՐԱՆՆԵՐ

լամ և հարկաւոր է միշտ հսկանդութեան մէջ պահել նրան: Հսդկական փղերը աֆրիկականներոց չառ խելք են. այս վերջնանիրը չառ յիմար ստացված է գ. ՊՐԵՍԵՐՎԱ-ԼՍ-Դ-Ի ՊՐԵՍԵՐՎ-
-ԹԻՖԼԻՍ. Գաստակինանց Զեր անունով նամակ է ստացված Խմբագրութեան մէջ:

— ՊԱՐԱՔԻ ԽՍԱ. Փամբակեցի՛: Միթէ ար
սկսել անձնական բանակոփուր, երբ հազար ու
հասարակական հարցեր կան:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՈՅՈՒՆ

